

ת"פ 37708/06/21 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 37708-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה יחידת תביעות שלוחת רחובות

באמצעות עוה"ד מעיין דואק וים קולון

נגד

הנאשם פלוני

באמצעות עוה"ד אסף שלם

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעובדות כתב האישום האוחז בחובו ארבעה אישומים ובעבירות כדלקמן: תקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג - 2 עבירות לפי סעיפים 380 + 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), תקיפה סתם בן זוג, לפי סעיפים 379 + 382(ב) לחוק, איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק, חבלה במזיד ברכב - 2 עבירות לפי סעיף 413 לחוק, ופריצה לרכב, עבירה לפי סעיף 413 רישא לחוק.

עובדות כתב אישום בתמצית

2. על פי האישום הראשון, ביום 27.5.2021 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, נסעו הנאשם והמתלוננת, אשתו, ברכב לאחר שצרכו סמים, המתלוננת נהגה ברכב והנאשם יושב לצידה. במהלך הנסיעה, דרש הנאשם מהמתלוננת שתיתן לו כסף עבור רכישת סם מסוג קריסטל, דפק בחוזקה באמצעות מברג על גבי לוח המחוונים ברכב וגרם לו נזק.

במהלך הנסיעה הנאשם צעק על המתלוננת והשתולל, ובתגובה עצרה המתלוננת את הרכב שלוש פעמים, יצאה ממנו וניסתה לברוח מהנאשם. האחרון מנע את יציאתה של המתלוננת מהרכב, רדף אחריה והחזירה לרכב. בתוך כך אחז בחגורת הבטיחות של המתלוננת בחוזקה, היא נחלצה מהחגורה. בהמשך ובעוד המתלוננת שכובה על מושבי הרכב הקדמיים, טיפס הנאשם על גביה כשברכיו על גבי החזה שלה, חנק אותה באמצעות ידו האחת בעודו אוחז במברג בידו השנייה, הצמידו לצווארה ואמר לה: "אני יהרוג אותך ואותי ביחד אין לי מה להפסיד". בהמשך הצליחה המתלוננת להשתחרר מאחיזתו של המתלונן תוך שתפסה בגרונו באמצעות ציפורניה ואלו הותירו שריטות על גופו של הנאשם. במהלך המנוסה מפניו של הנאשם, נכנסה המתלוננת לרכב חולף של עובר אורח שעבר במקום וביקשה את עזרתו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת אודם ונפיחות בשפה, סימני חבלה אדומים וכחולים בגבה, ברגלה הימנית, במרפק יד ימין, וכאבים בכל חלקי גופה.

3. על פי האישום השני, ביום 28.5.2021 בשעת בוקר שמועדה המדויק אינו ידוע למאשימה, שהתה המתלוננת בבית אימה. הנאשם הגיע למקום וקרא למתלוננת וכן דפק על גבי דלת הבית, והמתלוננת לא הגיבה.

בהמשך התפרץ הנאשם אל הרכב של המתלוננת שחנה סמוך, בכך שניסה לפתוח את דלת הרכב האחורית באמצעות חפץ עשוי ברזל שטיבו אינו ידוע במדויק למאשימה ובהמשך ניפץ את חלון הרכב הימני האחורי. לאחר מכן נכנס לרכב ונטל מתוכו את בגדיו וכן בגדיה של המתלוננת, הניח את מגן השמש של הרכב על גבי פתח החלון השבור ועזב את המקום.

4. על פי האישום השלישי, כשבועיים עובר למועד האישום הראשון, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה, בשעת צהריים, בחניית חוף הים בחדרה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שנגח באמצעות ראשו בראשה של המתלוננת וכתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת שטפי דם מתחת לשתי עיניה ונפיחות מעל אפה.

5. על פי האישום הרביעי, מספר חודשים עובר ליום 15.6.2021 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בשעת לילה, בעוד הנאשם והמתלוננת שכובים במיטה, ביקש הנאשם מהמתלוננת שתיקח אותו לרכוש סם, המתלוננת השיבה לנאשם כי היא עייפה ושישמור על השקט. באותן הנסיבות, תקף הנאשם את המתלוננת שקמה מהמיטה, דחף אותה, נטל מברג שהיה מונח בחדר, חנק אותה באמצעות ידו האחת בעודו אוחז במברג בידו השנייה וקירב אותו לכיוון צווארה.

טיעוני הצדדים לעונש

6. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ובהם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה ושלמות נפשה וכן הפגיעה בקניינה. חומרה יתרה ביקשה המאשימה לראות במעשיו של הנאשם אשר בוצעו כלפי בת זוגו, על רקע שימוש בסמים ובהזדמנויות שונות. בתוך כך סקרה המאשימה את האירועים המפורטים בכתב האישום ועמדה על חומרתו של כל אחד מהאירועים בנפרד, חלקם בוצעו במקום ציבורי ולעיני עוברי אורח והחומרה הרבה שבהצטברותם. המאשימה הפנתה לתוצאות מעשיו של הנאשם, כאשר אפשר היה להבחין בחבלות על גופה של המתלוננת גם ימים רבים לאחר המקרה. מטעמים אלו ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש אחד שיביא בחשבון את מספר האירועים וחומרתם כנע בין 24-48 חודשים וענישה נלווית. עמדתה תמכה בפסיקה.

באשר לקביעת עונשו של הנאשם במתחם הענישה, הפנתה לגיליון הרישום הפלילי הכולל הרשעות רבות בגין עבירות אלימות, לרבות כלפי בת זוג, החזקת סכין, כמו גם הרשעות תעבורה וריצוי מאסרים (טע/1; טע/2; טע/3). עוד הפנתה המאשימה לכך שהנאשם נוקט בדפוס פעולה אלים מבלי שהוא מזהה או מכיר בכך. הנאשם ניהל הוכחות, לא קיבל אחריות על מעשיו הרעים והכחיש אותם, הכפיש את המתלוננת בכל הזדמנות שנקרתה בפניו וגם לאחר שניתנה הכרעת הדין. המאשימה הוסיפה כי המדובר בנאשם אובססיבי, מניפולטיבי, המהווה סיכון ממשי, לא השכיל להשתלב במהלך שנים בטיפול ואין בעניינו אופק שיקומי.

מטעמים אלו, כך לדברי המאשימה, ראוי להשית על הנאשם עונש שלא יפחת משלוש שנות מאסר, ועונשים נלווים.

7. בא כוח הנאשם טען כל שאפשר היה לטעון לטובת מרשו, כשם עשה במהלך שמיעת הראיות. לעמדתו, מתחם העונש לו עתרה המאשימה, מחמיר יתר על המידה ואינו הולם את נסיבות ביצוע העבירות או את מדיניות הענישה הנוהגת. בטיעונו עמד על הנסיבות הייחודיות של תיק זה, כאשר הנאשם והמתלוננת מנהלים שנים רבות אורך חיים התמכרותי, ומערכת היחסים ביניהם מורכבת ורווית מתחים עקב כך. עוד נטען כי בחינה של כל אחד ואחד מהאירועים מלמדת על כך שרף החומרה אינו גבוה כטענת המאשימה. בתוך כך נטען כי האירוע הראשון אמנם מתמשך אך לא נעשה מתוך כוונת מכוון אלא שעל רקע שימוש בסמים פעל באופן אימפולסיבי ותוצאות החבלה אינן

ברף הגבוה; האירוע השני אינו מתאר פריצה קלאסית לצורך גניבה אלא שמטרתו נטילת רכוש של הנאשם מתוך הרכב. בא כוח הנאשם סבר כי יש לקבוע מתחם עונש אחד משום פרקי הזמן הקצרים שבין העבירות, הרקע הדומה של שימוש בסמים ומתלוננת אחת. עמדתו תמך בפסקי דין רבים ומרובים.

באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, נטען כי הנאשם עבר הליך שיקומי בשנת 2014 ובהצלחה ומאז ועד שנת 2021 (לא הוצגו מסמכים) ולראייה לא ביצע עברות ולא נפתחו כנגדו תיקים, משך השנים עבד, ניהל את ילדיו ונכדיו. בא כוח הנאשם הפנה לדברי המתלוננת אשר מסרה כי היא אינה רוצה ברעתו של הנאשם וביקש ללמוד מכך כי היא מצדדת בהשתתפות עונש מתון. כן ביקש כי יינתן משקל רב לעובדה כי לאחרונה השלים הנאשם עם הפרידה והנפרדות מהמתלוננת והסכים למתן גט. בהמשך לטענה בדבר אכיפה בררנית שנדחתה, טען ב"כ הנאשם כי התנהלות המאשימה אשר לא העמידה לדין את המתלוננת צריכה לקבל ביטוי במסגרת הקלה בעונשו של הנאשם.

מטעמים אלו, סבר בא כוח הנאשם כי העונש הראוי צריך לעמוד על 14-15 חודשי מאסר.

8. הנאשם בדברו האחרון אמר: "מה אכפת לי ממנה נתתי לה גט שתצא לי מהחיים. אני מאחל לה אלף פעם הצלחה אני רוצה להמשיך בחיים שלי יש לי ילדים ונכדה. יש לי 2 בנים ונכדה. הבן בחיל הים. אתם לא חושבים שאתם מגזימים לדחות אותי עוד פעם ועוד פעם תשחררו אותי אני לא יכול די אני סובל פה. אני רוצה להיות בהיוועדות חזותית במתן גזר הדין."

דיון והכרעה

9. עובר לקביעת מתחם העונש יש לבחון האם מעשיו של הנאשם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת, שאז ייקבע מתחם ענישה כולל או שמא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת מתחמי ענישה נפרדים. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)).

10. כתב האישום מורכב מארבעה אירועים ובהם עבירות אלימות פיזית ומילולית וכן עבירות רכוש. העבירות בוצעו בזמנים שונים, חלקם סמוכים, וכולם בוצעו כלפי המתלוננת ורכושה ועל רקע התמכרות לסמים. חרף העובדה כי מדובר באירועים שהתרחשו במקומות שונים, וחרף דרגות החומרה השונות ובהינתן כי הפריצה לרכב באישום השני התבצעה כהמשך ישיר לאירוע האלימות שקדם לו, סבורני כי בהתאם לעקרון ההלימה נכון יהיה לקבוע מתחם אחד שיהיה בו לשקף את ריבוי המעשים האלימים. קביעת עונש נפרד עבור כל אחד מהאישומים נראית מלאכותית והיא עשויה להוביל לסרבול בגזירת הדין. דברים אלו נכונים בפרט כאשר עתירתם המשותפת של הצדדים היא להשית על הנאשם עונש שייתן ביטוי לכלל מעשיו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם

11. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותה של המתלוננת לכבוד, להגנה על חייה ושלמות גופה ורכושה וזכותה לשלוות נפש ולתחושת ביטחון. מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות והמחוקק קבע כפל עונש בגין עבירות אלימות מסוג זה. עבירות האלימות ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה, תופעה נפסדת שאינה חולפת ועל בית

המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשי אלימות אלו בענישה משמעותית ומוחשית.

13. ראו מיני רבים רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.2021) בו נקבע:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."

14. וראו ע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.01.2019):

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים: "חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג" (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

חברתי, השופטת ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר: "ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצו ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוות אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג" (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015)).

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער."

15. וכן, ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007), בו נקבע (סעיף 7):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה,

הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטנים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים ממד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

16. בטרם אדון בפרטי המקרה הקונקרטי, תוצג פסיקה שיש בה ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלימות במשפחה וזאת ככלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. בעבירות מסוג זה, אפשר למצוא מנעד של עונשים החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל והדבר תלוי כמובן בנסיבות המעשה והעושה. חשוב שייאמר כי בפסיקה ניכרת מגמת החמרה בעבירות אלו בפרט במקרים בהם לא נראה אופק שיקומי, ולא בכדי. להלן רשימה בלתי ממצה של גזרי דין רלבנטיים לענייננו:

רע"פ 7887/20 עבאדין נ' מדינת ישראל (20.1.2021) - הנאשם הורשע בעבירות אלימות שבוצעו כלפי רעייתו בחמש הזדמנויות שונות. באירוע הראשון היכה הנאשם בגבה ולחץ על חזה, בעט ברגליה וסטר לה. באירוע השני נשך אותה ביד, בעט ברגליה, סטר לה, השליך אותה לעבר הספה עד שברחה מפניו והסתתרה בחדר השירותים אז המשיך הנאשם לאיים אליה, כשיצאה בעט בה וסטר לה. באישום השלישי צבט את ידה, תפס בשערות ראשה, איים עליה. באישום הרביעי גרם לנזק לרכושה (כלי איפור וארון זכוכית) ובאישום החמישי סטר לה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום גזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים. ערעור על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הועמד על 20 חודשים. בקשת רשות לערער נדחתה.

רע"פ 10162/16 ואקנין נ' מדינת ישראל (23.1.2017) - הנאשם הורשע בתקיפת בת זוג, איזמים, פציעתה והיזק לרכוש במזיד. הנאשם נהג באלימות כלפי רעייתו במספר הזדמנויות שונות, תקף אותה, משך בשערות ראשה והטיח את ראשה בשפת הכביש, ירק עליה, חנק אותה, הכה בפניה, הכה מכת אגרוף בבטנה, כיבה סיגריה בוערת על גופה, איים עליה בעודו אווז בסכין, שבר את הטלפון הנייד שלה, קרע את בגדיה. נקבע מתחם ענישה אחד לכל המעשים יחד, הנע בין שנת מאסר ועד שנתיים מאסר בפועל. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 42 חודשי מאסר הכלולים הפעלת מאסר מותנה. ערעור ההגנה התקבל, הנאשם זוכה מחלק מהאירועים והעונש שנגזר עמד על 40 חודשי מאסר. בקשת רשות לערער נדחתה.

עפ"ג 10262-09-21 מדינת ישראל נ' קידנה (5.10.2021) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בהתפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע עבירה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיזמים. למקרא כתב האישום עולה כי הנאשם התפרץ לבית פרודה ואם ילדיו, בכך שפתח את דלת הדירה באמצעות מפתח אותו שיכפל, נכנס לדירה, התחבא מתחת למיטה ובשלב מסוים הופיע לפתע מול המתלוננת, משך אותה בשיערה, הושיב אותה על הספה בדירה שאל מדוע הרתה לאחר, היכה אותה במכת אגרוף וסטר לה כתוצאה מכך דיממה מאפה על בגדיה. בהמשך איים על המתלוננת באומרו כי יהרוג אותה ויתאבד, נטל סכין ואיים על המתלוננת בשנית כי יהרוג אותה. למחרת היום מצאה המתלוננת מתחת למיטה גרזן. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 10-24 חודשים לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם

12 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל תוך שנקבע כי העונש שהוטל בבית המשפט השלום אינו נותן ביטוי לחומרת מעשיו של הנאשם ואין בו להעביר מסר מרתיע. לנוכח העובדה כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, בית המשפט דן את הנאשם ל-17 חודשי מאסר בפועל ויתר רכיבי הענישה נותרו על כנם (הוצג על ידי ההגנה).

עפ"ג 40254-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2021) - המשיב הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג, בכך שעת שותו הוא והמתלוננת אלכוהול, תקף אותה הנאשם ובעט בה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הטיח בפניה אגרופים, הפיל אותה ארצה וגרם לה לחבלות בדמות שריטות ביד, אדמומיות ונפיחות בעין ודם על האף. בית המשפט גזר את עונשו ל-4 חודשי מאסר בפועל על דרך עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. בערעור הוחמר עונשו ל-6 חודשי מאסר בפועל חלק המאסר בדרך של עבודות שירות, והתרת יתר מרכיבי העונש בעינם (הוצג על ידי ההגנה, דובר באירוע בודד).

ע"פ 9645/17 פלוני נ' מדינת ישראל (7.5.2018) - הנאשם תקף את אשתו במספר הזדמנויות. באירוע אחד משך את אשתו אל תוך חדר בבית, דחף אותה על המיטה בניגוד לרצונה, השכיבה על בטנה, לחץ על ראשה ועל בטנה וחיכך את איבר מינו בגופה. באירוע השני היכה אותה בפניה ומשברחה לכיוון הרחוב, רדף אחריה ומשך אותה אל תוך הבית והיכה אותה פעם נוספת. באירוע שלישי בעט ברגלה ובפניה. ובאירוע הרביעי, אחז בצווארה והטיח את ראשה בארון המטבח וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות בצוואר. באירוע החמישי המתלוננת ברח מהנאשם ונעלה אחריה את הדלת, ובתגובה פרץ הנאשם את דלת החדר והיכה אותה באמצעות אגרופיו ובאמצעות חלק ממשקוף הדלת ועקב כך נגרמו לה חבלות בידה. בשלושה אירועים נוספים היכה את ילדיו. נקבע מתחם ענישה בין שנה וחצי ועד ארבע שנים. בית המשפט גזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

ת.פ. 33618-03-17 מדינת ישראל נ' אבו עאנם (24.3.2021) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בחמישה אישומים בשתי עבירות איומים, תקיפה סתם בן זוג - 3 עבירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, תקיפת קטין על ידי אחראי - 2 עבירות, כליאת שווא, היזק לרכוש במזיד וזוכה מאישום אחד. נקבע מתחם ענישה 18-45 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים (הוצג על ידי המאשימה).

ת"פ 33499-12-19 מדינת ישראל נ' בן דוד אוחיון (2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה סתם - בן זוג ואיומים, במהלך וויכוח, הנאשם קילל את המתלוננת, ירק בפניה, נטל מצית וקירב אותה לעברה, בהמשך תפס בשיערה והורידה ארצה, הוא הטיח אותה בקיר ואמר לה: "אני יודע שזה הסוף שלנו, היום אני גומר אותך, תביאי לי את המפתח של האוטו, תביאי לי את הטלפון, תביאי לי את הכרטיס אשראי", הוא קרע את חולצתו וגרם לה במעשיו שריטה מעל מרפק ימין. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין שמונה חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של הנאשם, בן 40, אב לילה בת 19, בעל עבר פלילי ומאובחן כסובל מבעיית התמכרות לסמים, ל-11 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים (הוצג על ידי המאשימה).

ת.פ. 8500-05-19 מדינת ישראל נגד פלוני (26.11.2019) - הנאשם בעל עבר פלילי ישן, הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום האוחז בחובו חמישה אישומים בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג, תקיפה סתם בן זוג - 3 עבירות ותקיפת קטין בידי אחראי - 2 עבירות. בית המשפט קבע מתחם ענישה מדורג ביחס לכל אישום ואישום בנפרד בהתאם לחומרתו, כאשר הרף התחתון בכל אחד מהם מתחיל במספר חודשי מאסר וברף העליון מסתיים בשנת מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם שהודה וחסך את עדות המתלוננת, הביע חרטה, 13 חודשי מאסר ורכיבי ענישה

נוספים (הוצג על ידי ההגנה)

17. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה המקובלת, אוסיף כי הצדדים הפנו למקרים רבים נוספים ולא את כולם מצאתי רלוונטיים. על מנת שלא להלאות אומר בתמצית כי מדובר בדרגות חומרה שונות אך רובם עוסקים במקרה בודד ולא במסכת אירועים אלימה כבעניינינו. לכך אוסיף, כי בא כוח הנאשם אשר עשה עבודתו נאמנה, הפנה לפסקי דין רבים, אך ברובם דובר על נאשמים אשר הודו ולקחו אחריות, ייתרו את הצורך בשמיעת עדות המתלוננת וחסכו זמן שיפוטי, ועברו הליך שיקומי - כל אלו, שלא כמו בעניינינו. פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים מלמדים על המנעד הרחב בענישה, אך לא מצאתי כי הם דומים באופן מובהק למקרה שלפניי.

18. ועתה לבחינת העבירות בנסיבותיהן. הנאשם פגע במי שהייתה רעייתו במשך 6 שנים וחברתו שנים רבות קודם לכן, ובזכותה היסודית והטבעית לכבוד, לשלמות גופה, רכוש ולביטחונה. הנאשם נהג באלימות פיזית מילולית בכל פעם שחמתו בערה בו וללא כל התגרות מצידה, כן פגע הנאשם ברכושה ובקניינה של המתלוננת ולא אחת. לא מדובר במעידה חד פעמית אלא בביצוע עבירות חמורות בפרקי זמן נפרדים.

באישום הראשון והחמור מכולם (האחרון בזמן), בעוד המתלוננת נוהגת בכביש מהיר, צעק הנאשם והשתולל, הוא הזיק ללוח המחונים ברכב באמצעות מברג, והשמיע איומים בוטים באוזני המתלוננת ועשה שימוש במברג להמחשת רצינות כוונותיו. בהמשך הוציא את האיומים לפועל ותקף את המתלוננת באופן שהיה בו לסכן לא רק את המתלוננת אלא גם את המשתמשים בדרך ואת חייו שלו. אירוע ארוך ומתמשך במהלכו ניסתה המתלוננת לברוח מפניו של הנאשם שלוש פעמים, ובכל אחת מהן הייתה לנאשם ההזדמנות לחדול ממעשיו הרעים אך הוא סירב להרפות ובאובססיביות רדף אחריה והמשיך להכותה. מעשיו של הנאשם הותירו חבלות על גופה של המתלוננת בדמות אודם ונפיחות בשפה, סימנים אדומים בחלקי גופה השונים, בגב, ברגל, במרפק.

כהמשך ישיר לאירוע האלימות, פרץ הנאשם לרכבה של המתלוננת, עשה בו כרצונו, נטל מתוכו חפצים אישיים השייכים לו אך גם כאלו השייכים למתלוננת. במקרה אחר, לא נרתע הנאשם מתקיפתה של המתלוננת במקום ציבורי ולא חשש מכך שעוברי אורח זעקו לעברו לחדול ממעשיו. גם במקרה זה, הותירו מעשיו של הנאשם סימנים על גופה של המתלוננת ונגרמו לה שטפי דם מתחת לעיניה. ובמקרה האחרון אך המוקדם מבין האירועים, חנק הנאשם את המתלוננת ואיים עליה באמצעות מברג.

19. ריבוי האירועים מלמד על נאשם אשר אימץ לעצמו דפוס התנהגות אלים, אגרסיבי, נעדר מודעות לפסול במעשיו וחסר גבולות, אשר מסרב להפנים כי המתלוננת אינה חפצה בקרבתו, וניכרת הסלמה בחומרת מעשיו כמו גם בתוצאותיהם. מאפייני אישיותו של הנאשם וההתמכרות רבת השנים לסמים הם אלו שעמדו בבסיס מעשיו. בניגוד לעמדת ההגנה, ביצוע העבירות על רקע שימוש בסמים מקימה למעשים משנה חומרה.

20. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת בהזדמנויות שונות וחבלות במקומות שונים בגופה, למרבה המזל אלו לא הצריכו טיפול רפואי, אך דומה כי אין צורך להרחיב אודות פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מתקיפה באמצעות חפץ כגון מברג או הנזק שעשוי היה להיגרם כתוצאה מפגיעה במתלוננת במהלך נהיגתה ברכב בכביש מהיר.

21. השפעת מעשיו של הנאשם אינה מתמצה בנזק הפיזי שנגרם למתלוננת, אלא שהשלכות רגשיות לטווח ארוך הם לרוב סמויות מהעין. אין צורך להעריך או לשער את הפגיעה הרגשית במתלוננת שכן זו העידה בבית המשפט

במהלך שמיעת הראיות ובאומץ רב. בתוך כך היא תיארה את מערכת היחסים הזוגית שתחילתה באהבה גדולה, השימוש בסמים, האלימות הפיזית והמילולית בה נקט הנאשם כלפיה במהלך התקופה. ניכר היה כי המתלוננת הבינה בדיעבד את עומק מערכת היחסים הרסנית שהציפה בה תחושות פגיעות, חוסר מוגנות, ואפשר האשמה עצמית על כי נשארה בתוך הקשר הזוגי, חרף מצבי הסיכון בהם הועמדה, והסתירה אותו מפני הסובבים אותה ובעיקר מפני עצמה. המתלוננת פירטה את כל הפעמים בהם נאלצה לחוות על בשרה את נחת זרועו של הנאשם או את חידודי לשונו, ותיארה את הפחד והחשש מפני הבאות, אל מול האהבה הגדולה שחשה כלפיו ורצונה בטובתו. היא סיפרה כי לאחר הצפייה בסרטונים בהם נראה הנאשם כורך חבל סביב צווארו כמי שמבקש לשים קץ לחייו, ומתוך ההבנה כי הנאשם אינו צפוי ומהווה סיכון, פנתה למשטרה. לאחר מכן בכוחות אחרונים החלה בטיפול, שהתה תקופה במעון לנשים מוכות, החלה בגמילה והיא עושה ככל שביכולתה לשקם את חייה בנפרד מהנאשם. התרשמתי כי המתלוננת חוותה מערכת יחסים זוגית אלימה, מזלזלת ומשפילה וזו הותירה במתלוננת אותותיה. אפשר היה להבחין בשינוי הפיזי שחל במתלוננת מיום פרידתה מהנאשם, אך הנזק הרגשי לא נמחה במהירות או בקלות.

22. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 18-36 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

23. לא מצאתי את כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין) כדלקמן:

24. הנאשם יליד 1974 במועד ביצוע העבירות נשוי בשנית למתלוננת, אב לשני ילדים בוגרים מנישואין הראשונים, סב לנכדה. במהלך שמיעת הראיות למדתי על נסיבות חייו האישיות של הנאשם. האחרון גדל בצל אב מכור לסמים אשר נקט באלימות כלפי אימו וכלפיו עוד מצעירותו, אחותו נפטרה בטרם עת ממחלה קשה לפני שנים רבות. לדבריו הוא אובחן כסובל מפוסט טראומה וטופל בתרופות שונות. כמו כן מגיל צעיר הוא עושה שימוש בחומרים משני תודעה, סמים קלים וקשים כאחד. הנאשם לא הצליח לשמור על יציבות תעסוקתית ונקלע לחובות כלכליים כבדים, הוא ניהל אורך חיים התמכרותי ושולי. מערכת היחסים עם המתלוננת התאפיינה בחוסר יציבות, בין היתר על רקע השימוש המשותף בסמים, והשניים מצאו את עצמם ללא קורת גג קבועה, נתונים לחסדים של אחרים, ישנו במקלטים או ברכב השייך למתלוננת ולעיתים בבית משפחותיהם.

25. לחובת הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד בעבירות ממין העניין החזקת סכין, אלימות נגד גוף ורכוש, סמים ועבירת מין, הנאשם ריצה 7 תקופות מאסר קצרות. אמנם הרשעותיו רחוקות בזמן באופן יחסי, האחרונה בהם משנת 2014 בגינה נידון לעונש מאסר בפועל, אך מדובר בעבירות רלבנטיות. עיינו הרואות כי אין זוהי הפעם הראשונה בה נותן את הדין בגין עבירת אלימות נגד בת זוג ונראה כי עונשים קודמים לא השיגו את מטרותם ולראייה הנאשם שב ופגע בזו שלדבריו קרובה לליבו, בזו ששמה בו את מבטחה, והפגיעה בה קשה.

26. הנאשם ניהל את המשפט עד תומו ללא נטילת אחריות, ולו מינימלית. הדבר כמובן לא ייזקף לחובתו ואין בכך, כדי להביא להחמרה בעונשו, אך הנאשם לא יהיה זכאי להקלה הניתנת למי שמודה, מיתר את הצורך בשמיעת עדויות, מביע חרטה ועושה ככל יכולתו לכפר על מעשיו הרעים.

27. כפי שנוכחתי לדעת משמיעת הראיות והדבר בא לידי ביטוי בהכרעת הדין, מערכת היחסים הזוגית התאפיינה ביחסי כוח ושליטה מצדו של הנאשם, אובססיביות, קנאה וחוסר אמון תוך הפגנת יחס מזלזל כלפי המתלוננת. הנאשם מאופיין בדפוסים אלימים ואימפולסיביים. ההתרשמות היא מאדם מניפולטיבי, אשר מתקשה לווסת את תגובותיו. תחילה הצהיר הנאשם באוזני המתלוננת על אהבתו הרבה ומתוך ציפייה כי זו תמנע ממסירת עדות נגדו (עמ' 6 שורה 17, שורה 24), ולאחר שלא קיבל את מבוקשו, איבד עשתונות, השתולל ובהמשך לא חדל מלהשפיל ולבזות אותה ובניסיון בוטה להשחיר את פניה בכל הזדמנות שנקרתה בדרכו, כך במהלך שמיעת הראיות, כך במהלך שימוע הכרעת הדין וגם בשלב הטיעון לעונש (עמ' 50 שורות 24-25). הנאשם ביקש לייחס את קשייו והתנהגותו למתלוננת, הוא תופס עצמו כקורבן. עוד התרשמתי כי הנאשם חסר אחריות או תובנה למעשיו ואין ביכולתו להביע אמפטיה לפגיעה הקשה במתלוננת ולמחיר הכבד אותו שילמה בין היתר במתן העדות בפניי.

28. הנאשם דבק במתלוננת באופן מוגזם וחולני, סירב להרפות אחיזתו בה תוך הפעלת מניפולציות שונות גם במהלך שמיעת ההוכחות. כך לדוגמה מסר "אם היא מבטלת את התיק, אני מסכים לתת לה גט ואם לא אני אשב בכלא גם על הגט" (עמ' 30 שורה 7-9). עוד אפשר ללמוד על כי מדובר באדם בלתי צפוי ומסוכן מהסרטונים בהם נראה הנאשם כורך חבל סביב צווארו, מוסר ליקיריו כי מאס בחיים ואף ודרש מהמתלוננת ליצור עמו קשר אחרת ישים קץ לחייו (ת/22). התבטאויותיו של הנאשם אודות המתלוננת וכלפיה לאורך ההליך, הטלת האחריות עליה וחוסר הנכונות להרפות מלמדים על רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות.

29. לכל אלו אצרף את העובדה כי על אף הצורך הברור בשילובו של הנאשם בטיפול הן בתחום ההתמכרויות והן בתחום האלימות, הנאשם לא השכיל לעשות כן. עיון בגזר הדין מהרשעתו האחרונה של הנאשם (טע/3) מלמד כי הנאשם ביקש להשתלב בגמילה, אך מעבר למוטיבציה מילולית לא הוצגו בבית המשפט מסמכים המעידים על השתלבות בהליך טיפולי לאחר השחרור ממאסר או על ניסיון להשתלב בהליך שכזה. כמו כן, הנאשם שוהה במעצר מאחורי סורג ובריח תקופה ממושכת ולא נמסר כי השתלב בטיפול או בחינוך בין כותלי הכלא או הביע נכונות ורצון לעשות כן. ודוק: צורך בטיפול יש, אופק שיקומי אין.

30. הנתונים שפורטו לעיל בשילוב עם מעשיו האלימים המתמשכים של הנאשם, מאפייני אישיותו, התמכרותו רבת השנים לסמים, עברו הפלילי והעדרו של אופק שיקומי משקפים את המסוכנות הרבה הנשקפת מהנאשם, ומהווים נימוק כבד משקל, המטה את הכף לעבר גזירת עונשו בצדו הגבוה של המתחם. עם זאת, לא אמצה עם הנאשם את הדין. הסיבה העיקרית שלא לומר הבלעדית, נעוצה בעובדה שהנאשם ניאות לתת למתלוננת גט בסופו של דיון ארוך בבית הדין הרבני. דומני כי אקט זה עשוי לקדם את הליך הנפרדות בין הנאשם למתלוננת ויהא בו להשיב לאחרונה ולו במעט את הביטחון והאמון שאבד וייתן לה ההזדמנות לשקם את חייה וזאת מבלי להתעלם מהאפשרות הסבירה כי מתן הגט נועד כדי לזכות בהקלה בעונש.

31. מעשיו האלימים של הנאשם אשר הטילו פחד ואימה על המתלוננת תקופה ארוכה, מחייבת הטלת עונש מוחשי וממשי שהיה בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו. למותר להזכיר את חובתו של בית המשפט להגן על קורבנות אלימות בכלל ועבירות במשפחה בפרט ואת החומרה ביתרה במעשי אלימות של גבר כלפי בת זוגו.

תוצאה

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 26 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 9.6.21 .
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע;
- ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.
- ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ לעדת תביעה 1, הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד לא יאוחר מיום 1.10.22
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.
ניתן צו כללי למוצגים.

ניתן היום, י"ג אדר ב' תשפ"ב, 16 מרץ 2022, במעמד הצדדים.